

Sisè Congrés de Metges de Llengua Catalana

per

M. TOST I PUNYET

CABEM de rebre la circular que l'Associació de Metges de Llengua Catalana adreça a tots els companys de la nostra terra, invitant-los al Sisè Congrés que celebrarà, a la segona quinzena de juny, a la ciutat de Barcelona.

Nosaltres no solament sentim el desig vehement d'assistir-hi, sinó que espontàniament ens oferim a treballar per tal que l'esmentat Congrés de tanta transcendència científica i espiritual per a Catalunya, resulti una monjoia d'esperança.

A l'intentar d'escriure unes ratlles encoratjadores, amb el fi de què tots els companys contribueixin amb llur presència a donar tot l'esplendor a la festa, i així palesar amb més entusiasme l'amor que sentim pel nostre verb no sabia trobar paraules més plenes de seny que les expressades en la mateixa circular. És per això que vull copiar-ne un paràgraf: "En reprendre la seva tasca, es troba amb una doble responsabilitat: la que obliga que totes les manifestacions nostrades siguin ben definides i dignes del moment actual del nostre poble, avui més conscient i més culte; i la de saber patentitzar la perfecció assolida aquests darrers anys en les nostres activitats mèdiques.

"El metge català deu, doncs, acudir a aquest Sisè Congrés amb aquesta doble aspiració; contribuir al ressorgiment i enaltir la medicina pàtria."

Que el Congrés d'aquest any, per tant, tingui la doble aspiració que els organitzadors es proposen. Que tingui també la significació de desgreuge a la nostra llengua. Aquesta llengua que sentírem per primera vegada dels dolços llavis de les nostres mares. Aquesta llengua que parlaren metges eminentíssims que han passat a la immortalitat: Virgili, Gimbernat, Mata, Robert, Fargas i d'altres.

Companys de Catalunya, València i Balears, del Rosselló i Provença, no hi manqueu!

Anem-hi tots amb el cap ben alt, el cor pur i l'esperit serè. Anem-hi tots impulsats per la força misteriosa que té la llengua. Anem-hi amb servitud religiosa, oblidant les diferències ideològiques, i allí, agermanats pel mateix amor a la llengua, consagrem-la definitivament, fent-la ingressar amb tota solemnitat a les tasques científiques de cada dia.